

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สอจ.ขอนแก่น (ผ.ร.อ.) โทร ๐-๔๗๓๗-๓๑๕๖ โทรสาร ๐-๔๗๒๔-๑๙๑๐ E-mail : moi_khonkaen@industry.go.th
ที่ ขก ๐๐๓๓(๓)/๖๒๐๗

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติโครงการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

เรื่องเดิม

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีหนังสือที่ อก ๐๒๐๑(๒)/ว ๒๓๒๓ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายอื่น ให้ สอจ. ทุกจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อเท็จจริง

ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้จัดทำรายละเอียดโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยใช้งบประมาณ ๔๕,๐๐๐ บาท และเชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๗๕ โรงงาน

ข้อพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาลงนามอนุมัติโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ตามที่แนบมาพร้อมนี้

(นายสมพล โนนคีเส)

อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

✓

(นายคิวอาโรจน์ มั่งหมายผล)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

29 ธ.ค. 2557

ก.๒๐๗ - ๒๖๑๒๖

(นายสมพล โนนคีเส)

อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๒๖๑๒๖

(นายสมพล โนนคีเส)

ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

“กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นที่ปรึกษาผู้ประกอบการและประชาสัมพันธ์เจลจิร”

โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

๑. หลักการและเหตุผล

ทุกวันนี้ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมั่งคั่ง และการเจรจาทางประเทศ แต่ภาคอุตสาหกรรมทุกวันนี้กลับเผชิญกับความท้าทาย ไม่เพียงแต่คู่แข่งทางธุรกิจเท่านั้น แต่รวมถึงความท้าทายที่จะต้องทำให้สังคมและชุมชนโดยรอบยอบรับและอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข โดยการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย สถานประกอบการและโรงงานจึงต้องระมัดระวังในการดำเนินกิจการไม่เฉพาะแต่เรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายแต่ยังต้องประเมินถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ หรือขยายการดำเนินกิจการของตนเองในอนาคตด้วย แนวทางประกอบกิจการเพื่อให้เป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงเป็นคำตอบของการดำรงอยู่ของภาคอุตสาหกรรมทั้งในวันนี้ และวันหน้า ซึ่ง อุตสาหกรรมสีเขียว หมายถึง “อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งภายใน และภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” คำว่า “การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง” หรือ “Continuous Improvement” ในความหมายของอุตสาหกรรมสีเขียว จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันในเจตนารณ์ ของธุรกิจอุตสาหกรรมว่าพร้อมที่จะปรับปรุงและแก้ไขปัญหา รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นไม่ให้สร้างปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และสามารถอยู่ร่วมกับ สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมได้ในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายและมาตรการที่ส่งเสริมและพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม ให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์ของการอยู่ ร่วมกันอย่างปกติสุขระหว่างโรงงานกับชุมชน เกิดขึ้นได้เมื่อภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ประชาชน และองค์กร บริหารส่วนท้องถิ่น ต้องช่วยกันทำให้ระบบ “เศรษฐกิจสีเขียว” สามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้ “เศรษฐกิจสีเขียว” (Green Economy) ถูกนิยามโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme – UNEP) ว่าเป็นเศรษฐกิจที่เป็นผลจากการปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์และความเท่า เทียมทางสังคมไปพร้อมๆ กับเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และการมีส่วนร่วมของสังคม หรือ “เศรษฐกิจสีเขียว” คือเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) และใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ เศรษฐกิจสีเขียวจึงมิใช่เป็นตัวฉุดรั้งเศรษฐกิจอย่างที่หลายคนเข้าใจ ในทางตรงกันข้าม มันคือกลไกในการสร้างความติ่บโตทางเศรษฐกิจในแนวใหม่ เป็นตัวสร้างงานที่มีกลยุทธ์สำคัญในการ แก้ปัญหาความยากจนซ้ำซาก การเติบโตของรายได้และการเจรจาในเศรษฐกิจสีเขียว จะถูกขับเคลื่อนโดย การลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งไปลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Green House Gas) เพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงานพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ (Energy and Natural Resource Efficiency Improvement) และป้องกันการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและความสามารถในการทำหน้าที่ของ ระบบนิเวศ ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ประชาชน ส่วนท้องถิ่น รัฐบาล และเจ้าของกิจการ อุตสาหกรรมในพื้นที่ จึงร่วมมือกันในการหาทางแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ โดยมีการให้ความรู้ด้านมลพิษ แก่ประชาชนในพื้นที่พร้อมทั้งให้มีการศึกษาดูงานภายในเขตอุตสาหกรรม ภาคอุตสาหกรรมให้ความร่วมมือ ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือก่อให้เกิดมลพิษน้อยที่สุดและอำนวยความสะดวกในการติดตาม ตรวจสอบและบำบัดของเสียจากการประกอบอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม การ เสริมสร้างเทคโนโลยี ทรัพยากรบุคคลและความรู้ความชำนาญด้านอุตสาหกรรม

ในปัจจุบัน...

ในปัจจุบันความขัดแย้งระหว่างงานกับชุมชนโดยรอบโรงงานขยายวงกว้างขึ้นทุกที โดยเฉพาะโรงงานขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แม้จะสามารถอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่กำจัดมลพิษสิ่งแวดล้อมได้ หรือลดระดับปัญหาน้อยในมาตรฐานสากลได้ ชุมชนก็ไม่วางใจและไม่เชื่อในคุณภาพของผู้ประกอบกิจการโรงงาน จึงแทบจะไม่ไว้ใจโรงงานที่ไม่ถูกรองเรียน จนขยายผลสู่การชุมนุมประท้วงไม่ให้โรงงานตั้งใหม่ได้ ดังนั้น การส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักรถึงการสร้างเศรษฐกิจสีเขียวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจด้านอุปสงค์ (Demand Side) ขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ผลิตซึ่งเป็นฝั่งอุปทาน (Supply Side) ต้องปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวและลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีสะอาด (Cleaner technology) ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีต้นทุนสูง แต่ก็ให้ผลตอบแทนสูงในระยะยาว เช่นกันเนื่องจากเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวสินค้าและกระบวนการผลิตซึ่งเป็นมิตรสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่ยอมรับของตลาด

กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดแนวทางส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการภาคผลิตทั่วประเทศเข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวใน ๕ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ “ความมุ่งมั่นสีเขียว” (Green Commitment) คือ ความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการสื่อสารภายใต้องค์กรให้ทราบโดยทั่วถัน

ระดับที่ ๒ “ปฏิบัติการสีเขียว” (Green Activity) คือ การดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ ๓ “ระบบสีเขียว” (Green System) คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ระดับที่ ๔ “วัฒนธรรมสีเขียว” (Green culture) คือ การที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร และ

ระดับที่ ๕ “เครือข่ายสีเขียว” (Green Network) คือ การแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คุ้มค่าและพัฒนาการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวรวมตลอดถึงการได้รับการยอมรับจากชุมชนรอบข้างโรงงาน

นอกจากนี้ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ รัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพหลักในการกำหนดและทำการวัดตัวชี้วัดร่วม (joint KPIs) ระหว่างหน่วยงานระดับกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (หรืออุตสาหกรรมสีเขียว) ที่สำคัญได้แก่ ตัวชี้วัด Green GDP ที่เพิ่มขึ้น (คำนวณจากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม - ต้นทุนผลกระทบสิ่งแวดล้อม) ซึ่งจำเป็นต้องสำรวจ จัดเก็บ วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูลทางด้านการใช้วัตถุดิบ พลังงาน และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการผลิตและบริโภคสินค้าอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๕ มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวไปแล้ว จำนวน ๗,๓๐๐ ราย และกระทรวงอุตสาหกรรม มีเป้าหมายที่จะดำเนินการให้ครบ ๗๐,๐๐๐ ราย ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๗ จังหวัดขอนแก่น มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๙๓ ราย และเป็นระดับที่ ๑ จำนวน ๘๔ ราย , ระดับที่ ๒ จำนวน ๔ ราย และระดับที่ ๓ จำนวน ๕ ราย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะที่เป็นผู้กำหนดกฎและภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถานประกอบการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วย ประกอบกับที่

ต้องดำเนินตาม...

ต้องดำเนินตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงงานและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งนโยบายรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงได้มีแนวคิดที่จะเชิญชวนให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” ซึ่งหมายถึง “อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน”

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๒ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการบริโภคสินค้าจากผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว หรือสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒.๓ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรมมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๒.๔ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการให้มีวัฒนธรรมสีเขียว และกระตุ้นเครือข่ายที่เป็นห่วงโซ่อุปทานให้เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว

๓. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบกิจการโรงงาน จำนวน ๗๕ ราย ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

๔. เป้าหมายของโครงการ/ตัวชี้วัด

๔.๑ ระดับผลผลิต

ภายในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ มีจำนวนสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ตั้งแต่ระดับที่ ๑-๓ รวมทั้งสิ้น ๗๕ ราย

๔.๒ ระดับผลลัพธ์

๔.๒.๑) จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบบริหารจัดการเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๔.๒.๒) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมลดลง

๔.๒.๓) ปัญหาระรังสีเรย์นความเดือดร้อนจากผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมลดลง

๕. วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม

๕.๑ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวผ่านสื่อสารรณรงค์ต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ วารสาร และจุลสาร)

๕.๒ เชิญชวนผู้ประกอบกิจการโรงงานเข้าร่วมโครงการฯ และสร้างกระแสความต้องการบริโภคสินค้า ที่ดำเนินการตามแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว

๕.๓ ตรวจสอบและประเมินสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวย率ระดับที่ ๑-๓ โดยใช้เกณฑ์การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๑-๓ ได้แก่ ระดับที่ ๑ Green Commitment , ระดับที่ ๒ Green Activity และระดับที่ ๓ Green System

๖. หน่วยงานรับผิดชอบ

ฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๗. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๘ – เดือนกันยายน ๒๕๕๘

๘. งบประมาณ

งบประมาณจากหมวดรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

๘.๑ การประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการ งบประมาณ ๔๕,๐๐๐ บาท

- ๘.๑.๑ ค่าจัดส่งไปรษณีย์ จำนวน ๘๐ ชุดฯลฯ ๕ บาท เป็นเงิน ๔๐๐ บาท
๘.๑.๒ ค่าเบี้ยเลี้ยงจนท. จำนวน ๓ คนฯลฯ ๒๔๐ บาท ๕ วัน เป็นเงิน๓,๖๐๐บาท
๘.๑.๓ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น จำนวน ๕ ครั้งฯละ๘๐บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท
๘.๑.๔ ค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน ๘๐ ชุดฯลฯ ๓๐ บาท เป็นเงิน ๒,๔๐๐บาท
๘.๑.๕ ค่าจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ฉบับฯลฯ ๑๕ บาท
เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท

๘.๒ การตรวจสอบและประเมินสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว งบประมาณ ๑๙,๖๐๐ บาท

- ๘.๒.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยง จนท. จำนวน ๕ คนฯลฯ ๒๔๐ บาท ๑๐ วัน เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท
๘.๒.๒ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นจำนวน๑๐ครั้งฯละ๕๐บาท เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๘.๒.๓ ค่าวัสดุสำนักงาน
เป็นเงิน ๒,๖๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๑๙,๖๐๐ บาท

รวมกิจกรรมที่ ๘.๑+๘.๒ เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕,๖๐๐ บาท

หมายเหตุ : ค่าใช้จ่ายทุกรายการของทุกกิจกรรมสามารถถัวเฉลี่ยจ่ายระหว่างรายการได้

๙. สถานที่ดำเนินการ

พื้นที่จังหวัดขอนแก่น

๑๐. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑๐.๑.๑. ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ลดข้อร้องเรียนจากผลกระทบและลดความเสี่ยงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน
- ๑๐.๑.๒. เกิดการปริโภคสินค้าจากผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวหรือสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๑๐.๑.๓. เกิดการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน

๑๐.๑.๔ สถาน...

๑๐.๑.๔ สถานประกอบการมีวัฒนธรรมสีเขียว และกระตุ้นเครื่องข่ายที่เป็นห่วงโซ่ อุปทาน
ให้เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว

ลงชื่อ..... ก. ลูบาน ผู้เสนอโครงการ
(นายภาวีร์ ม่วงน้อย..)
ตำแหน่ง วิศวกรชำนาญการพิเศษ

ลงชื่อ..... ก. ลูบาน ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายสมพล โนดไธสง)
ตำแหน่ง อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

ลงชื่อ..... ก. ลูบาน ผู้อนุมัติโครงการ
(นายศิวาร้อน มุ่งหมายผล)
ตำแหน่ง รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัตรราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น